

Ο φασισμός των αντιφασιστών

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η εκστρατεία των «αντιφασιστών» να μας σώσει από τον θανάσιμο φασιστικό κίνδυνο που αντιμετωπίζουμε σαν λαός ήδη έδειξε τα αληθινά χρώματά της, όπως έγραφα στο άρθρο της 22/9. Ότι, δηλαδή, στην πραγματικότητα, απέβλεπε να αποπροσανατολίσει τα καθημερινά εξαθλιούμενα λαϊκά στρώματα από τον πραγματικό κίνδυνο που αντιμετωπίζουν: «την ολοκλήρωση της οικονομικής καταστροφής στα χέρια της Υπερεθνικής ελίτ (Υ/Ε) και της ντόπιας ελίτ». Τα ΜΜΕ και ιδιαίτερα τα πανάθλια κανάλια με τους καλοβολεμένους «δημοσιογράφους», οι οποίοι τον καιρό που τα συνθλιβόμενα λαϊκά στρώματα κατέβαιναν σε απεργίες και διαδηλώσεις έκαναν το παν για να υπονομεύσουν τους αγώνες τους, τώρα κάνουν το παν για να τα στρέψουν σε φανταστικούς κινδύνους, τη στιγμή που οι ελίτ παγιάζουν και επεκτείνουν τα μέτρα που τα φτωχοποιούν περισσότερο.

Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι μπορεί να αμφισβητηθεί ο φασιστικός χαρακτήρας των συστηματικών επιθέσεων εναντίον μεταναστών από κάποιους τραμπούκους της ΧΑ. Το να ισχυριστεί όμως κάποιος σήμερα, με βάση τις πρακτικές αυτές, ότι αντιμετωπίζουμε μαζικά ναζιστικά κόμματα και πραγματικά τάγματα εφόδου, όπως στη δεκαετία του 1930, θα ήταν κακόγουστο ανέκδοτο, αν δεν ήταν άκρως επικίνδυνο. Ιδιαίτερα, τώρα, που βγαίνουν «αντιφασίστες» να απειλούν ότι «τον φασισμό θα τον αντιμετωπίσει και θα τον αποτελειώσει το μαζικό αντιφασιστικό κίνημα της μεγάλης πλειοψηφίας που σιχαίνεται τους νεοναζί» (δηλαδή οι ίδιοι αυτοδιορισμένοι προστάτες του λαού!) (“Ε”, 2/10). Με την ίδια όμως λογική θα μπορούσαν και οι τραμπούκοι της ΧΑ και άλλοι παρόμοιοι να κάνουν το ίδιο, και να μας οδηγήσουν κάποιοι (πίσω από όλους αυτούς) σε ένα εμφύλιο, παρόμοιο με τους εμφυλίους που στήνουν σήμερα η Υ/Ε μαζί με τη Σιωνιστική ελίτ στις Αραβικές χώρες για να υποτάξουν τους λαούς που αγωνίζονται για την εθνική και οικονομική κυριαρχία τους, δηλαδή την λαϊκή κυριαρχία.

Και είναι φανταστικός ο φασιστικός κίνδυνος στην Ελλάδα για τους εξής λόγους:

- Πρώτον, ο εθνικοσοσιαλισμός ήταν κίνημα που άνησε κάτω από συγκριμένες ιστορικές συνθήκες στη Γερμανία, την εποχή που δεν υπήρχε η σημερινή οικονομική αλληλεξάρτηση των οικονομιών στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, η οποία ουσιαστικά καταργεί την λαϊκή κυριαρχία, έστω και αν τυπικά παραμένει ο τύπος του (ξεδοντιασμένου πια) κράτους-έθνους που τώρα παίζει τον ρόλο τοπικού σερίφη της Υ/Ε. Σήμερα, κάθε μη αρεστή στην Υ/Ε κυβέρνηση, της οποίας η οικονομία είναι ήδη πλήρως ενσωματωμένη στη Νέα Διεθνή Τάξη (ΝΔΤ), μπορεί να οδηγηθεί σε άμεση οικονομική κατάρρευση σε διάστημα ημερών.
- Δεύτερον, στην Ελλάδα είναι φανερό ότι δεν υπάρχει μαζικό εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα αλλά απλώς ένα εθνικιστικό κόμμα με μερικές εκατοντάδες τραμπούκους και εκατοντάδες χιλιάδες ψηφοφόρους, αγανακτισμένους για την αθλιότητα στην οποία τους καταδίκασαν οι ελίτ. Γι’αυτό και δεν είδαμε καμιά μαζική διαδήλωση εθνικοσοσιαλιστών να υπερασπίζονται την ηγεσία και το κόμμα τους, τώρα που επιχειρείται η συντριβή του. Στην Ελλάδα, άλλωστε, δεν υπήρχε ποτέ ισχυρό «φασιστικό» κίνημα, ακόμη και όταν ανθούσε στο εξωτερικό, ούτε έγιναν ξαφνικά τα λαϊκά στρώματα «φασιστικά» ή ρατσιστικά. Οι αγανακτισμένοι αυτοί πολλαπλασιάστηκαν ραγδαία σαν αποτέλεσμα της

πρωτόγνωρης κρίσης που έχει φθάσει τα όρια της οικονομικής καταστροφής και της συνακόλουθης απαξίωσης των κομμάτων εξουσίας, που τελικά ψηφίζονται μόνο από τα προνομιούχα στρώματα.

- Τρίτον, η παράλληλη αποστασιοποίηση πολλών ψηφοφόρων στα λαϊκά στρώματα από μια χρεωκοπημένη «Αριστερά» που είναι πανευρωπαϊκό φαινόμενο. Και αυτό, γιατί αντί τα κόμματα στην Αριστερά να στραφούν κατά της παγκοσμιοποίησης που καταργεί την λαϊκή κυριαρχία, η μεν ροζ Αριστερά και τα οικολογικά κόμματα ενσωματώθηκαν πλήρως στη ΝΔΤ, οι δε Μαρξιστές της συμφοράς, είτε την παίρνουν σαν «αναγκαίο κακό» στην ιστορική διαδικασία, είτε έχουν υιοθετήσει ένα μεταμοντέρνο Μαρξισμό που τους οδηγεί ακόμη και σε επιδοκιμασία των Αραβικών «επαναστάσεων». Το ΚΚΕ, μολονότι είναι το μοναδικό ΚΚ που παίρνει συνεπή θέση κατά της παγκοσμιοποίησης και των εκφραστών της στον χώρο μας (ΕΕ, ΝΑΤΟ κ.λπ.), ουσιαστικά παραπέμπει το θέμα στις καλένδες όταν το συνδέει άμεσα με τον στόχο της σοσιαλιστικής επανάστασης, ενώ θα μπορούσε να πρωτοστατήσει στην δημιουργία ενός παλλαϊκού μετώπου κοινωνικής και εθνικής απελευθέρωσης, με βασικό αίτημα την οικονομική αυτοδυναμία μέσα από την έξοδο από την ΕΕ. Πράγμα που θα οδηγούσε στη σωτηρία των λαϊκών στρωμάτων από την καταστροφική κρίση, αλλά και θα άνοιγε τον δρόμο για συστημική αλλαγή.

Φυσικά, η Κοινοβουλευτική Χούντα και οι πάτρωνές της στις ελίτ ξέρουν πολύ καλά ποιος είναι ο πραγματικός κίνδυνος. Γι' αυτό και ο ίδιος ο αρχηγός της Κοινοβουλευτικής Χούντας στην επίσκεψή του στην Ουάσιγκτον τόνισε ότι θεωρεί το ίδιο ακραίες τις θέσεις της ΧΑ με αυτές της Αριστεράς που μιλά για έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, δείχνοντας τον επόμενο στόχο του συστήματος. Δεν είναι λοιπόν περίεργο ότι ήδη άρχισε μια συστηματική εκστρατεία φίμωσης κάθε υποστηρικτή της «ακραίας» αυτής άποψης, όχι μόνο από τη Χούντα, αλλά και από την συστημική Αριστερά που επίσης θεωρεί ταμπού την ΕΕ. Έτσι, ακόμη και η ΙΣΚΡΑ, η ιστοσελίδα του «Αριστερού Ρεύματος» του ΣΥΡΙΖΑ που συζητά (θεωρητικά, βέβαια, αφού παραμένει στον ΣΥΡΙΖΑ!) την έξοδο από το Ευρώ —αλλά όχι και από την ΕΕ— η οποία ανελλιπώς αναδημοσίευε τελευταία τη στήλη αυτή, ξαφνικά κατέβασε το άρθρο της 22/9. Στη συνέχεια, ανέβασε μεν το περασμένο άρθρο μου αλλά, σε κατάφωρη παραβίαση της ίδιας της δεοντολογίας της, δημοσίευσε μαζί και λασπολογικά σχόλια εναντίον μου κάποιου γνωστού διαδικτυακού λασπολόγου με το ψευδώνυμο «Ομάδεον» που (όπως παρόμοιοι του σε άλλες ιστοσελίδες) επανήλθαν για πολλοστή φορά με συκοφαντικούς χαρακτηρισμούς και δυσώδη σχόλια κάτω από την ύποπτη κουκούλα τους, που ποτέ δεν θα δημοσιευόντουσαν επώνυμα στον μη κίτρινο τύπο. Συνακόλουθα, αναγκάστηκα να ζητήσω ο ίδιος από την ιστοσελίδα αυτή να κατεβάσει το άρθρο και να μην αναδημοσιεύει πια άρθρα μου...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_10_06.html